

Nr 96

Av herrar **Svensson** i Stenkyrka och **Börjesson**, om ökat anslag till bidrag till byggande av fiskehamnar.

De hamnförhållanden, som står fiskarbefolkningen till buds, är på många platser i landet mycket otillfredsställande. I många fall saknar man helt fiskehamn. Fiskebåtarna måste då förankras ute på redden, varigenom de utsättes för stora risker. I många hamnar är förtöjningsanordningarna otillfredsställande. Träbryggor, som byggdes för ett 20-tal år sedan, är nu mer eller mindre fallfärdiga och kan inte längre tjäna sitt ändamål på tillfredsställande sätt. Under senare år har man inom fisket i allt större utsträckning övergått till användning av större båttyper, varvid åtskilliga av de gamla hamnarna blivit både för små och för grunda. I många fall har dock hamnarnas beskaffenhet avhållit fiskarna från att skaffa sig större och modernt utrustade båtar. En nödvändig rationalisering och effektivisering av fisket har härigenom fördröjts.

I årets statsverksproposition, tionde huvudtiteln, punkt 79, har anslaget till byggande av fiskehamnar upptagits till 3 000 000 kronor, samma belopp som anvisats för innevarande budgetår. Då många hamnar är i absolut behov av reparation, måste det i statsverkspropositionen föreslagna anslagsbeloppet betraktas som otillräckligt. För närvarande pågår visserligen översyn av 1944 års fiskehamnsutrednings betänkande, men detta bör enligt vår mening inte få hindra, att ifrågavarande anslag uppföres med ett något högre belopp.

Eftersläpningen i byggandet av fiskehamnar blir för varje år ett allt besvärligare problem för fisket. De belopp, som under senare år anslagits till byggande av fiskehamnar, har varit alltför otillräckliga i förhållande till det föreliggande medelsbehovet. Utbyggnaden av landets fiskehamnar har alltså under senare år hållits tillbaka. Detsamma konstaterades av statsutskottet vid 1956 års riksdag i dess utlåtande nr 10, där det bl. a. uttalades: »De från fiskarbefolkningen allt starkare framförda kraven på effektiva och snara åtgärder på ifrågavarande område är därför väl befogade.»

Det bör framhållas, att ytterligare dröjsmål med iståndsättande av fiskehamnar i många fall kommer att medföra onödigt stora kostnader. Åtskilliga hamnar, som nu kan repareras till rimliga kostnader, kommer att bli avsevärt dyrare, om iståndsättningen skjutes ytterligare på framtiden. En höjning av anslaget med i och för sig så ringa belopp som

500 000 kronor kan härvid vara av stor betydelse. Enligt vår mening bör därför ifrågavarande anslag höjas till 3 500 000 kronor.

Med stöd av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av statsverkspropositionen, tionde huvudtiteln, punkt 79, till Byggnade av fiskehamnar för budgetåret 1957/58 måtte anvisa ett reservationsanslag av 3 500 000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1957

Per Svensson

i Stenkyrka

Fritz Börjesson